

خاوران اهواز سندی برجسته از کشتار دهه ۶۰

خاوران ها مناطقی هستند که مدفن تعداد بسیار زیادی از زندانیان سیاسی اعدام شده به دست حکومت جمهوری اسلامی در محدوده زمانی سالهای ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۷ می باشند. در اقصی نقاط ایران چنین مناطقی یافت میشود که نقطه اشتراک آنها متروک بودن، نداشتن نام و نشان، نبود سنگ و مقبره و در برخی موارد وجود گورهای دسته جمعی در آن هاست. "خاوران"ها مورد غضب حکومت هستند به طوری که در طی حدود سه دهه گذشته همواره کمترین نشانه های موجود در آنها تخریب شده، بعضا آثار شلیک گلوله بر بعضی قبور رویت شده و همینطور در مواردی حکومت ایران به تغییر کاربری این مناطق دست زده است. "خاوران" ها "سند برجسته جنایت علیه بشریت" هستند، جنایتی که به آمریت حکومت و مسولان وقت جمهوری اسلامی ایران صورت گرفت.

در این رابطه برای تنویر افکار عمومی و حفظ اسناد "جنایت" صورت گرفته تا زمان دادرسی به این واقعه، مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در کنار سایر نهادهای حقوق بشری به شناسایی و معرفی این مناطق اقدام می نماید. این نوشتار اختصاص دارد به خاوران اهواز همراه با تصاویر مربوطه.

خاوران اهواز

از اوایل سال ۱۳۶۰ که اعدام افراد وابسته به گروه های سیاسی مخالف حکومت جمهوری اسلامی در اهواز ، همچون سایر شهرها آغاز شد ، حاکمیت ایران این افراد را در گورهایی نزدیک به گورستان عمومی اهواز که بهشت آباد نام دارد دفن کرد.

گورستان بهشت آباد که در ضلع جنوب شرقی اهواز قرار دارد، در سال ۱۳۶۰ تقریباً خارج از شهر بود و در مجاورت آن باغ های سیفی و نخلستان قدیمی شهر و نیز محله ی فقیرنشینی به نام خروسی قرار داشت.

اولین گروه های زندانیان سیاسی اعدام شده یا به قتل رسیده در سال ۱۳۶۰ توسط حکومت ایران در فاصله ی حدوداً ۳ کیلومتری ضلع شرقی بهشت آباد به موازات جاده منتهی به پارک جنگلی فولاد دفن شدند. در سالهای پس از آن نیز سایر

اعدامی ها از جمله اعدام شدگان قتل عام ۶۷ در اهواز نیز عموماً در این محل دفن شدند. که در تصاویر ماهواره ای زیر این مناطق مشخص شده است.

دسترسی به این محل با دشواری های فراوان صورت می گیرد.

در این رابطه در سال ۱۳۷۵ اتحادیه تعاونی های مسکن استان خوزستان شروع به آماده سازی زمین های اطراف این محل جهت ساخت و ساز نمود که تا کنون کمتر از ۴۰ درصد پیشرفت کار داشته اند.

همینطور در سال ۱۳۷۶ شهردار وقت اهواز "عباس هلاکویی" که سابقه عضویت در نهادهای امنیتی داشت، طرح تبدیل این گورستان به فضای سبز! را مطرح نمود اما به دلیل آنکه خاک منطقه بیش از حد نامناسب و دسترسی به آن نیز دشوار بود این طرح عملاً پس از سه سال کنار گذاشته شد.

در سال ۱۳۸۰ نیز سازمان مسکن و شهرسازی اهوز تحت عنوان طرح های جدید شهری شروع به طراحی، جهت ساخت و ساز نمود اما از آنجا که سازمان مسکن و شهرسازی نتوانست با مالکین این املاک که از قدیم صاحب سند بودند به توافق برسد، این طرح نیز نیمه تمام رها شد. در کنار تمام تلاش های صورت گرفته برای از بین بردن این محل در حال حاضر شهرداری اهواز تمامی نخاله های ساختمانی را در این گورستان بی نام و نشان تخلیه می کند ، این اقدام باعث شده که دسترسی به این مزارها روز به روز دشوارتر شود و آثار وجودی آن نیز رو به نابودی برود. به ویژه در دو فصل پاییز و زمستان که بارندگی زیاد شده و آب های سطحی نیز راه خروج ندارد وضع به مراتب بدتر می شود ، به گونه ای که تقریباً شش ماه از سال آب تا نیمی از مزارهای مرتفع سیمانی جمع شده و سیب نشست و تخریب بیشتر آنها می شود. تصاویری از این محل در پی می آید.

منبع: ماهنامه خط صلح